

2 december 2019 in de krant

DE MORGEN

Theaterrecensie

'Body aka' van Jan Decorte: er is geen tussenweg ★★★★★

'Body aka' van Jan Decorte en Sigrid Vinks. Op de foto: Lisah Adeaga en Jan Decorte. Beeld Danny Willems

Met *Body aka* gaat theatermaker Jan Decorte voor de zoveelste keer Shakespeare te lijf. *Macbeth* volgens de logica van de droom.

Exclusief voor abonnees door [JAN DERTAELEN](#) 30 november 2019, 17:55

In 1994 bracht Jan Decorte zichzelf ten val. Met *Bloetwollefduivel* creëerde hij een afgrondelijk duistere interpretatie van *Macbeth*: abstract, rauw en gruwelijk. De horror kroop zo diep onder de huid dat Decorte er een zware

depressie aan overhield en gedurende een aantal jaren uit het publieke leven verdween. “Ik had met vuur gespeeld en moest de tol daarvoor betalen.”

Vijfentwintig jaar later is het moment daar om de beheksing van zich af te schudden. In *Body aka* zoekt hij opnieuw het materiaal van Shakespeares meest huiverin2wekkende treurspel op. Dit keer stelt hij echter alles in het werk om de verwoestende kracht ervan om te buigen naar een extatische energie.

Zijn vorige voorstelling *Hamlet 0.2* betekende een keerpunt in zijn oeuvre. Decorte zoekt vanaf nu naar manieren om zijn dromen op scène te verbeelden. De lange lappen zelf gebrouwen, kinderlijke taal worden tot een minimum gereduceerd. Vanaf nu spreekt het lijf. Die lijn zet zich verder in *Body aka*: minder taal en meer lichaam, en een lange stroom van abstracte, intuïtieve droombeelden.

'Body aka'. Lisah Adeaga (l.) en Jan Decorte. Beeld Danny Willems

VERBONDENHEID

Samen met zijn partner Sigrid Vinks, onafscheidelijk in werk en liefde, en de jonge performer Lisah Adeaga zet hij zich aan de ontakeling van Shakespeares klassieker. Er worden stenen op buiken gestapeld en pollepels door de lucht gezwierd, gezichten 'afgepakt' en weer teruggegeven. Met veel genoegen zet hij zijn verouderende lichaam in de kijker en bespeelt hij het contrast tussen de krachtige présence van Lisah tegenover de kwetsbaarheid van Sigrid

Terwijl bij Shakespeare alle personages genadeloos uit elkaar worden gespeeld tot zelfs gezworen bloedbroeders lijnrecht tegenover elkaar staan, zoekt Decorte naar verbondenheid. De performers vinden elkaar in spel en intimiteit. Gruwelijke moord wordt een giechelig spelletje, de sterfscène van Macbeth wordt plots verlicht door de aanraking van een engel en mondt uit in euforie en levensdrift.

Body aka is, op zijn zachtst gezegd, hermetisch, maar daarom niet minder spannend. Decorte zoekt naar trance en betovering. De tragedie wordt een ritueel, de performance een loutering. Dit is theater als primaire behoefte. Je kan het haten of er volledig in opgaan. Een tussenweg is er niet.

Op **tournee** tot 30 januari.

Sigrid Vinks, Jan Decorte en Lisah Adeaga. Beeld Danny Willems